

Agnieszka Kozera, Cezary Kozera
Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

Warunki mieszkaniowe ludności w krajach Unii Europejskiej

Streszczenie

Celem rozważań jest identyfikacja zróżnicowania warunków mieszkaniowych ludności w krajach Unii Europejskiej w 2011 roku. Zróżnicowanie to przedstawiono na podstawie wyodrębnionych, za pomocą miernika syntetycznego typów państw UE różniących się warunkami życia ludności w zakresie sytuacji mieszkaniowej. Miernik syntetyczny skonstruowano za pomocą klasycznej metody TOPSIS. Rozpatrywany problem badawczy został opracowany na podstawie danych Eurostatu. Artykuł ma charakter badawczy. Z przeprowadzonych badań wynika, że wśród 27 państw członkowskich w 2011 roku występowało duże zróżnicowanie w poziomie warunków mieszkaniowych ludności – miernik syntetyczny dla poszczególnych państw przyjmował wartości od 0,342 (Łotwa) do 0,799 (Malta).

Słowa kluczowe: warunki mieszkaniowe, warunki życia, metoda TOPSIS, kraje Unii Europejskiej.

Kody JEL: C38, D03, D12, D60

Wstęp

Zróżnicowanie w rozwoju społeczno-gospodarczym poszczególnych państw i regionów jest wciąż jednym z podstawowych problemów współczesnej, europejskiej gospodarki. Zróżnicowanie to przekłada się bezpośrednio na poziom życia ludności¹, którego ważnym wyznacznikiem są warunki mieszkaniowe (Kozera A., Kozera C. 2011). Mieszkanie jest elementem materialnej sfery życia człowieka i jednym z najważniejszych aspektów istnienia oraz funkcjonowania gospodarstwa domowego. Odgrywa ono ważną rolę w życiu rodziny, daje bowiem schronienie i poczucie bezpieczeństwa. Mieszkanie zaspokaja więc potrzeby podstawowe gospodarstw domowych², bez czego nie jest możliwy pełny rozwój potrzeb wyższego rzędu (Zalega 2008). Stwarza bowiem podstawy właściwego jej rozwoju, prowadzenia życia rodzinnego i towarzyskiego. Jest ono m.in. miejscem pracy, rozrywki, wypoczynku i regeneracji sił fizycznych do pracy. Warunki mieszkaniowe mają więc istotny wpływ na poziom życia jednostki, jak i gospodarstwa domowego (Kwasek 2002, Słaby 2006).

¹ Poziom życia ludności definiuje się najogólniej jako stopień zaspokojenia potrzeb materialnych i kulturalnych poprzez konsumpcję dóbr materialnych i usług (Kozera, Kozera 2011). Luszniwicz (1982) wyróżnił siedem podstawowych obszarów, które należy uwzględnić w badaniu życia ludności, tj. wyżywienie, bezpieczeństwo, ochrona zdrowia, warunki mieszkaniowe, komunikacja i transport, oświata i kultura oraz środowisko.

² Już Maslow (1970) w swojej „hierarchii potrzeb” zaliczył posiadanie mieszkania do najbardziej podstawowych potrzeb człowieka.

Głównym celem opracowania jest identyfikacja różnic w warunkach mieszkaniowych ludności w krajach Unii Europejskiej w 2011 roku. W badaniu przestrzennego zróżnicowania badanych zjawisk złożonych coraz częściej wykorzystuje się metody taksonomiczne (Wysocki 2010), pozwalające na wyodrębnienie jednorodnych grup regionów o podobnych analizowanych cechach. Zróżnicowanie warunków mieszkaniowych ludności przedstawiono zatem za pomocą miernika syntetycznego, który dla poszczególnych państw wyznaczono klasyczną metodą TOPSIS. Do jego budowy wykorzystano dane Eurostatu (SILC)³.

Metodyka badań

Klasyfikację państw Unii Europejskiej ze względu na warunki mieszkaniowe ludności w 2011 roku za pomocą metody TOPSIS (*Technique for Order Preference by Similarity to an Ideal Solution*) przeprowadzono w następujących etapach (Wysocki 2010):

Etap 1. Na podstawie przesłanek merytorycznych dokonanie wyboru mierników cząstkowych warunków mieszkaniowych ludności:

X_1 – obciążenie budżetów gospodarstw domowych wydatkami na użytkowanie mieszkania i nośniki energii (%),

X_2 – odsetek ogółu ludności mieszkających w gospodarstwach domowych, w których łączne koszty mieszkaniowe stanowią ponad 40% dochodów do dyspozycji,

X_3 – odsetek ogółu ludności użytkujących mieszkania bez toalety spłukiwanej wodą (%),

X_4 – odsetek ogółu ludności użytkujących mieszkania bez wanny lub prysznica (%),

X_5 – przeciętna liczba izb mieszkalnych przypadających na osobę,

X_6 – odsetek ludności mieszkających w przeludnionych mieszkaniach (%)⁴,

X_7 – odsetek ludności mieszkających w mieszkaniach z przeciekającym dachem lub w których występuje wilgoć (%),

X_8 – wskaźnik deprywacji mieszkaniowej (%)⁵,

X_9 – odsetek ogółu ludności określających warunki mieszkaniowe jako złe (%).

W celu eliminacji cech nadmiernie ze sobą skorelowanych, wyznaczono macierz odwrotną współczynników korelacji między nimi. Na podstawie analizy elementów diagonalnych tej macierzy wyeliminowano cechy X_4 i X_8 . W ocenie statystycznej uwzględniono

³ Dane pochodzą z *Europejskiego Badania Dochodów i Warunków Życia (The EU-Statistic on Income and Living Conditions – SILC)*. Badanie to jest ważnym źródłem danych wykorzystywanych do monitorowania strategii *Europa 2020* (epp.eurostat.ec.europa.eu).

⁴ Wskaźnik ten definiuje się jako odsetek ludności żyjących w lokalu nadmiernie zagęszczonym, tj. w gospodarstwach domowych, które nie dysponują conajmniej liczbą mieszkań odpowiadającą następującym kryteriom: jedno pomieszczenie na jedno gospodarstwo domowe, na parę w gospodarstwie domowym, dla każdej osoby w wieku 18 lat i więcej, dla pary pojedynczych osób tej samej płci, między 12. a 17. rokiem życia, dla każdej osoby między 12 a 17 lat, a nie uwzględnionych w poprzedniej kategorii lub dla pary z dziećmi poniżej 12. roku życia (źródło: Eurostat).

⁵ Wskaźnik deprywacji materialnej definiuje się jako odsetek osób zajmujących mieszkania uważane za przeludnione, a zarazem odznaczające się występowaniem conajmniej jednego wyróżnika deprywacji mieszkaniowej, czyli np. brakiem toalety (źródło: Eurostat).

również wartości współczynnika zmienności. Analizując zdolność dyskryminacyjną, czyli zmienność cech, nie odrzucono żadnej z nich. W rezultacie do dalszych badań przyjęto siedem cech, z których za stymulantę uznano cechę X_5 , natomiast pozostałe za destymulanty warunków mieszkaniowych ludności.

Etap 2. Przeprowadzenie normalizacji wartości cech diagnostycznych, czyli przekształcenie destymulant w stymulanty oraz sprowadzenie wartości cech do porównywalności. W celu normalizacji wartości cech prostych zastosowano procedurę unitaryzacji zerowanej, na podstawie następujących formuł:

$$1. \text{ Stymulanta } z_{ik} = \frac{x_{ik} - \min_i \{x_{ik}\}}{\max_i \{x_{ik}\} - \min_i \{x_{ik}\}} \quad (1)$$

$$2. \text{ Destymulanta } z_{ik} = \frac{\max_i \{x_{ik}\} - x_{ik}}{\max_i \{x_{ik}\} - \min_i \{x_{ik}\}} \quad (2)$$

Etap 3. Ustalenie współrzędnych jednostek modelowych wzorca i antywzorca rozwoju. Wartości wzorca (A^+) oraz antywzorca rozwoju (A^-) definiuje się jako:

$$A^+ = (\max_i (z_{i1}), \max_i (z_{i2}), \dots, \max_i (z_{iK})) = (z_1^+, z_2^+, \dots, z_K^+) \quad (3)$$

$$A^- = (\min_i (z_{i1}), \min_i (z_{i2}), \dots, \min_i (z_{iK})) = (z_1^-, z_2^-, \dots, z_K^-) \quad (4)$$

W unitaryzacji zerowanej mamy:

$$z^+ = (1, 1, \dots, 1) \quad z^- = (0, 0, \dots, 0)$$

Etap 4. Obliczenie odległości euklidesowych każdego ocenianego obiektu do wzorca (z^+) i antywzorca rozwoju (z^-)

$$d_i^+ = \sqrt{\sum_{k=1}^K (z_{ik} - z_k^+)^2} \quad d_i^- = \sqrt{\sum_{k=1}^K (z_{ik} - z_k^-)^2} \quad i = 1, 2, \dots, N \quad (5)$$

Etap 5. Obliczenie wartości cechy syntetycznej:

$$S_i = \frac{d_i^-}{d_i^+ + d_i^-}, \quad 0 \leq s_i \leq 1 \quad (i = 1, 2, \dots, N) \quad (6)$$

Etap 6. Dokonanie uporządkowania liniowego i wyodrębnienie klas typologicznych dla całego obszaru zmienności cechy syntetycznej w oparciu o kryteria statystyczne (wykorzystując średnią arytmetyczną i odchylenie standardowe z wartości miernika syntetycznego) (Wysocki, Lira 2003):

Klasa I (bardzo dobre warunki mieszkaniowe): $q_i \geq \bar{q} + s_q$

Klasa II (przeciętne-wyższe warunki mieszkaniowe): $\bar{q} \leq q_i < \bar{q} + s_q$

Klasa III (przeciętne-niższe warunki mieszkaniowe): $\bar{q} - s_q \leq q_i < \bar{q}$

Klasa IV (niskie warunki mieszkaniowe): $q_i < \bar{q} - s_q$

Wyniki badań – zróżnicowanie warunków mieszkaniowych ludności w państwach Unii Europejskiej w 2011 roku

Obliczone wartości miernika syntetycznego sytuacji mieszkaniowej ludności, na podstawie klasycznej metody TOPSIS, pozwalają na uporządkowanie badanych państw od najlepszego do najgorszego pod względem badanych cech. Po liniowym uporządkowaniu państw ze względu na wartości miernika syntetycznego, wyodrębniono klasy typologiczne odzwierciedlające warunki życia ludności w zakresie sytuacji mieszkaniowej. Wyniki przeprowadzonych badań przedstawiono w tabelach 1 i 2 oraz na rysunku 1.

Typ I utworzyło sześć państw, tj. Malta, Irlandia, Luksemburg, Hiszpania, Finlandia i Austria, które w 2011 roku odznaczały się najlepszymi warunkami życia ludności w zakresie sytuacji mieszkaniowej (miernik syntetyczny na poziomie $\geq 0,71$). Państwa te charakteryzowały się najniższym obciążeniem budżetów gospodarstw domowych wydatkami na użytkowanie mieszkania i nośniki energii, które wyniosło 21%. Ponadto w klasie tej odnotowano najniższy odsetek ogółu ludności mieszkających w gospodarstwach domowych, w których łączne koszty mieszkaniowe stanowiły ponad 40% dochodów do dyspozycji. Wyniósł on 6,6% i był o blisko 5 p.p. procentowych niższy w stosunku do średniej dla ogółu ludności w krajach UE w 2011 roku. Bardzo dobre warunki mieszkaniowe ludności w I klasie typologicznej wynikają również z relatywnie dużych zasobów mieszkaniowych, bowiem na jedną osobę przypadały przeciętnie 2 izby mieszkalne. Sytuacja ta przekłada się na najniższy wskaźnik przeludnienia mieszkań, który w omawianej klasie typologicznej wyniósł 6,1% i był o ponad 10 punktów procentowych niższy w stosunku do średniej w krajach Unii Europejskiej. Obiektywne warunki życia ludności w zakresie sytuacji mieszkaniowej mają odzwierciedlenie w subiektywnych ocenach tych warunków. Państwa, które utworzyły typ I charakteryzowały się relatywnie niskim odsetkiem ludności oceniających swoją sytuację mieszkaniową jako złą (5,1%) (por. tabela 2).

Typ II utworzyło dziewięć państw, głównie europy zachodniej i północnej, tj. Cypr, Holandia, Portugalia, Francja, Szwecja, Estonia, Niemcy, Belgia, Czechy, w których warunki mieszkaniowe ludności można uznać za średnie-wyższe, na co wskazuje wartość miernika syntetycznego oscylującego między 0,60-0,71 (por. tabela 1, rysunek 1). Korzystne

Tabela 1

Klasyfikacja typologiczna państw Unii Europejskiej ze względu na warunki mieszkaniowe ludności w 2011 roku na podstawie miernika syntetycznego

Wartości graniczne syntetycznego miernika	Warunki mieszkaniowe	Klasa typologiczna	Liczba państw	Państwa ^a (wartości syntetycznego miernika)
≥0,71	wysokie	I	6	MT (0,799), IE (0,739), LU (0,729), ES (0,713), FI (0,711), AT (0,708)
<0,60-0,71)	średnie-wyższe	II	9	CY (0,687), NL (0,672), PT (0,668), FR (0,664), SE (0,652), EE (0,650), DE (0,648), BE (0,643), CZ (0,643)
<0,48-0,60)	średnie-niższe	III	7	SK (0,573), LT (0,572), UK (0,571), DK (0,566), IT (0,528), SI (0,505), PL (0,485)
<0,48	niskie	IV	5	EL (0,472), BU (0,469), HU (0,434), RO (0,353), LV (0,342)

^a AT – Austria, BE – Belgia, BG – Bułgaria, CY – Cypr, CZ – Czechy, DE – Niemcy, DK – Dania, EE – Estonia, EL – Grecja, ES – Hiszpania, FI – Finlandia, FR – Francja, HU – Węgry, IE – Irlandia, IT – Włochy, LU – Luksemburg, LT – Litwa, LV – Łotwa, LU – Luksemburg, MT – Malta, NL – Holandia, PL – Polska, PT – Portugalia, RO – Rumunia, SE – Szwecja, SI – Słowenia, SK – Słowacja, UK – Wielka Brytania.

Źródło: obliczenia własne na podstawie danych Eurostatu.

Tabela 2

Międzyklasowe zróżnicowanie ze względu na wybrane cechy obrazujące sytuację mieszkaniową ludności w krajach Unii Europejskiej w 2011 roku

Wyszczególnienie	Klasa typologiczna				Ogółem
	I	II	III	IV	
Obciążenie budżetów gospodarstw domowych wydatkami na użytkowanie mieszkania i nośniki energii (%)	21,0	22,7	23,0	21,9	23,6
Odsetek ogółu ludności mieszkających w gospodarstwach domowych w których łączne koszty mieszkaniowe stanowią ponad 40% dochodów do dyspozycji (%)	6,6	9,0	11,2	13,5	11,5
Odsetek ogółu ludności użytkujących mieszkania bez toalety spłukiwanej wodą (%)	1,1	1,7	3,4	17,0	3,1
Odsetek ludności zamieszkujących w mieszkaniach z przeciekającym dachem lub wilgocią (%)	11,9	16,7	18,3	19,2	15,5
Przeciętna liczba izb mieszkalnych przypadających na osobę	2,0	1,8	1,5	1,1	1,6
Odsetek ludności mieszkających w przeludnionych mieszkaniach (%)	6,1	8,8	23,3	43,8	16,9
Odsetek ogółu ludności oceniających swoją sytuację mieszkaniową jako złą (%)	5,1	5,6	7,7	8,0	6,8

Źródło: jak w tabeli 1.

warunki mieszkaniowe ludności w państwach, które utworzyły II klasę typologiczną wynikają z relatywnie niskiego odsetka ludności mieszkających w przeludnionych mieszkaniach (8,8%) oraz tych, w których koszty mieszkaniowe stanowią ponad 40% dochodów do dyspozycji (9,0%). W omawianej klasie typologicznej odnotowano również niski odsetek ogółu ludności użytkujących mieszkania bez toalety spłukiwanej wodą, który wyniósł 1,7% i był o 1,4 p.p. niższy w stosunku do średniej w krajach Unii Europejskiej w 2011 roku (por. tabela 2).

Kolejną **klasę typologiczną – III** utworzyło siedem państw, tj. Słowenia, Litwa, Wielka Brytania, Dania, Włochy, Słowenia i Polska, w których warunki mieszkaniowe ludności ze względu na wartość miernika syntetycznego oscylującego między 0,48-0,60 można uznać za średnie-niższe (por. tabela 1). W stosunku do II klasy typologicznej, państwa, które utworzyły typ III charakteryzowały się wysokim odsetkiem ludności mieszkającej w gospodarstwach domowych, w których łączne koszty mieszkaniowe stanowiły ponad 40% dochodów do dyspozycji (11,2%) oraz wysokim wskaźnikiem przeludnienia – 23,3%. Zasoby mieszkaniowe w tych państwach są dużo mniejsze o czym świadczy liczba izb mieszkalnych przypadających na osobę. Wyniosła ona w omawianej klasie typologicznej 1,5 izby mieszkalnej na osobę i była mniejsza o 0,1 izby w stosunku do średniej w krajach UE oraz o 0,3 izby w stosunku średniej w II klasie typologicznej (por. tabela 2).

Ostatnią **klasę typologiczną – IV** utworzyło pięć państw, tj. Grecja, Bułgaria, Węgry, Rumunia i Łotwa, które w 2011 roku charakteryzowały się najniższymi warunkami życia ludności w zakresie sytuacji mieszkaniowej (wartość miernika syntetycznego < 0,48) (por. tabela 1). Świadczy o tym bardzo wysoki odsetek ludności mieszkającej w mieszkaniach przeludnionych, który wyniósł 43,8% i był o ponad 25 p.p. wyższy w stosunku do średniej dla UE. W państwach tych w 2011 roku odnotowano również najniższe wyposażenie mieszkań w podstawowe instalacje techniczno-sanitarne. W klasie tej 17% ogółu ludności zamieszkiwało mieszkania, które nie były wyposażone w toaletę spłukiwaną wodą. Znaczna część ludności żyła również w mieszkaniach w których występował nieszczelny dach lub wilgoć (19,2%) (por. tabela 2).

Na podstawie analizy wyodrębnionych klas typologicznych zauważyć można, że zróżnicowanie warunków mieszkaniowych ludności w UE jest duże (por. rysunek 1). Zróżnicowanie to w większości przypadków zbieżne jest z różnicami w poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego poszczególnych państw. Do klas o najlepszych warunkach mieszkaniowych (I i II) zaliczono państwa o wysokim poziomie rozwoju. Warto zauważyć, że do grupy tej zaliczono także Cypr, Czechy, Estonię i Malte, czyli państwa przyjęte do UE w 2004 roku. Państwa te wyróżniają się na tle pozostałych, przyjętych od 2004 roku do UE, największą poprawą warunków mieszkaniowych. Przykładowo, od roku 2004 do roku 2011 w Czechach liczba izb mieszkalnych przypadająca na 1 osobę wzrosła z 1,2 do 1,4; w Estonii – z 1,1 na 1,2 oraz na Cyprze – z 1,8 do 2,0. Wyjątkiem była Malta, gdzie liczba ta pozostała na wysokim niezmiennym poziomie, wynoszącym 2,0⁶. Spośród państw wysoko rozwiniętych stosun-

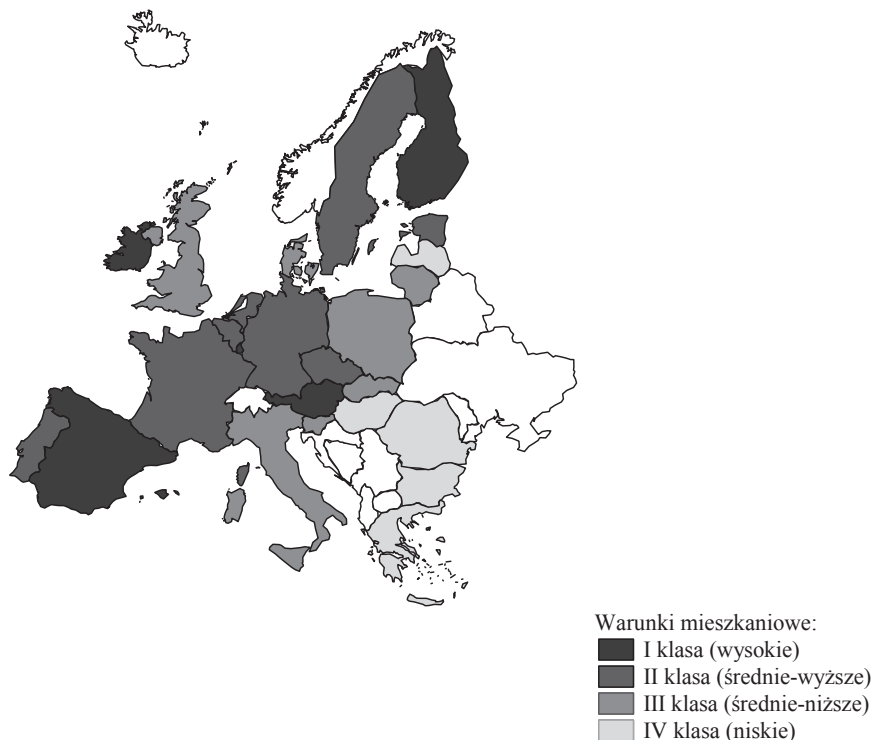
⁶ Szerzej na ten temat patrz: raport Polskiego Związku Firm Deweloperskich – *Sytuacja mieszkaniowa w Polsce w 2012 roku*.

kowo niskim poziomem warunków mieszkaniowych ludności charakteryzowały się w 2011 roku. Dania, Wielka Brytania i Włochy. Wpływ na to miały, w przypadku Danii i Wielkiej Brytanii, przede wszystkim wysoki (w stosunku do średniej UE) odsetek ogółu ludności mieszkającej w gospodarstwach domowych, w których łączne koszty mieszkaniowe stanowiły ponad 40% dochodów do dyspozycji (odpowiednio 19,9% i 16,4%); natomiast w przypadku Włoch przede wszystkim wysoki odsetek ludności mieszkających w przeludnionych mieszkaniach (25,5%) (Eurostat).

Państwami UE charakteryzującymi się w 2011 roku najslabszymi warunkami mieszkaniowymi były Łotwa i Rumunia. W państwach tych wszystkie mierniki cząstkowe sytuacji mieszkaniowej kształtowały się najmniej korzystnie. Szczególnie niekorzystnie kształtowało się w tych państwach wyposażenie mieszkań w podstawowe instalacje techniczno-sanitarne. Odnotowano w nich wysoki odsetek ogółu ludności użytkujących mieszkania: bez toalety spłukiwanej wodą (na Łotwie 16,1%, w Rumunii 38,7%, przy średniej europejskiej 3,1%), oraz bez prysznica lub wanny (odpowiednio 18,2% i 36,8%, przy średniej 2,8%) (Eurostat).

Rysunek 1

Delimitacja przestrzenna warunków mieszkaniowych ludności w krajach Unii Europejskiej w 2011 roku

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych przedstawionych w tabeli 1.

Stosunkowo niekorzystnie, jeśli chodzi o warunki mieszkaniowe wypada także Polska, którą, z wartością miernika syntetycznego 0,485, zaliczono do klasy III, jednak jako państwo o najsłabszych warunkach w tej klasie. Na fakt ten miały w szczególności wpływ także czynniki, jak wysoki odsetek ludności mieszkających w przeludnionych mieszkaniach (47,2%) oraz przypadająca na mieszkańca jedna izba mieszkalna, co w Europie stawia Polskę na przedostatnim miejscu; gorszy wskaźnik liczby izb na 1 mieszkańca odnotowano tylko w Rumunii. Należy podkreślić, że sytuacja ta nie poprawiła się od momentu wejścia Polski do Unii Europejskiej, co wypada mało korzystnie w porównaniu do państw ościennych (Eurostat).

Podsumowanie

Badaniu, mającemu na celu identyfikację różnic w zakresie warunków mieszkaniowych ludności, poddano wszystkie państwa należące do Unii Europejskiej w 2011 roku. Wyznaczenie miernika syntetycznego klasyczną metodą TOPSIS pozwoliło na wyodrębnienie czterech klas państw UE o odpowiednio: wysokich, średnich-wyższych, średnich-niższych i niskich warunkach mieszkaniowych ludności. Do klasy I charakteryzującej się najlepszymi warunkami mieszkaniowymi ludności zakwalifikowano: Maltę, Irlandię, Luksemburg, Hiszpanię, Finlandię i Austrię. Do państw, w których warunki mieszkaniowe ludności uznano za najsłabsze zaliczono natomiast Grecję, Bułgarię, Węgry, Rumunię i Łotwę. Pośród 27 państw członkowskich można zauważyć duże zróżnicowanie warunków życia ludności w zakresie sytuacji mieszkaniowej – miernik syntetyczny dla poszczególnych państw przyjmował wartości od 0,342 (Łotwa) do 0,799 (Malta).

Bibliografia

- Kozera A., Kozera C. (2011), *Poziom życia ludności i jego zróżnicowanie w krajach Unii Europejskiej*, "Journal of Agribusiness and Rural Development", No. 4(22).
- Kwasek M. (2002), *Poziom życia rolników w ostatniej dekadzie XX wieku*, Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, Warszawa.
- Luszniewicz A. (1982), *Statystyka społeczna, Podstawowe problemy i metody*, PWE, Warszawa.
- Maslow A. H. (1970), *Motivation and Personality*, Harper and Row, New York.
- Słaby T. (2006), *Konsumpcja elit ekonomicznych w Polsce – ujęcie empiryczne*, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, Warszawa.
- Sytuacja mieszkaniowa w Polsce w 2012 roku* (2013), Raport Polskiego Związku Firm Deweloperskich.
- Wysocki F. (2010), *Metody taksonomiczne w rozpoznawaniu typów ekonomicznych rolnictwa i obszarów wiejskich*, Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, Poznań.
- Wysocki F., Lira J. (2003), *Statystyka opisowa*, Wydawnictwo Akademii Rolniczej w Poznaniu, Poznań.
- Zalega T. (2008), *Konsumpcja w gospodarstwach domowych o niepewnych dochodach*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa.

Housing Conditions of the Population in the European Union Countries

Summary

The aim of the article was to identify the diversity of housing conditions of the population in the EU countries in 2011. The differentiation was presented on the basis of the types of EU countries with different living conditions of the population in terms of housing conditions. The types were extracted, using a synthetic measure. The synthetic measure was constructed by the classic TOPSIS method. The data used in the article come from the Eurostat database. The article has a research character. The study shows that among the 27 Member States in 2011 there were observed wide variations in the level of housing conditions of the population – the synthetic indicator for each country received values from 0.342 (Latvia) to 0.799 (Malta).

Key words: housing conditions, living conditions, TOPSIS method, European Union countries.

JEL codes: C38, D03, D12, D60

Жилищные условия населения в странах-членах Европейского Союза

Резюме

Цель рассуждений – выявить дифференциацию жилищных условий населения в странах-членах Европейского Союза в 2011 г. Эту дифференциацию представили на основе выделенных с помощью синтетического измерителя типов государств-членов ЕС, отличающихся друг от друга условиями жизни населения в отношении жилищной ситуации. Синтетический измеритель построили с помощью классического метода TOPSIS. Рассматриваемая исследовательская проблема разработана на основе данных Евростата. Статья имеет исследовательский характер. Из проведенных исследований вытекает, что в числе 27 государств-членов ЕС в 2011 г. имела место большая дифференциация уровня жилищных условий населения – синтетический измеритель для отдельных государств составлял от 0,342 (Латвия) до 0,799 (Мальта).

Ключевые слова: жилищные условия, условия жизни, метод TOPSIS, страны-члены Европейского Союза.

Коды JEL: C38, D03, D12, D60

Artykuł nadesłany do redakcji w październiku 2013 r.

© All rights reserved

Afilacja:

mgr Agnieszka Kozera

mgr Cezary Kozera

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

Wydział Ekonomiczno-Społeczny

ul. Wojska Polskiego 28

60-637 Poznań

tel.: 61 846 67 40 (41, 42, 43)

e-mail: akozera@up.poznan.pl